

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

AGIO Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w Warszawie
przeciwko

R. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu zawarte w punkcie drugim wyroku tego Sądu z dnia 28 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. I C 4355/14 – w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania

postanawia:

1/ sprostować na wniosek powoda oczywistą omyłkę pisarską zawartą w rubrum oraz w punkcie 1 (pierwszym) wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu dnia 28 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. I C 4355/14 w ten sposób, że w miejsce błędnie wpisanej początkowej części nazwy powoda (...) - wpisać (...), jak być powinno;

2/ oddalić zażalenie.

II Cz 749/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu uwzględnił powództwo (...) Funduszu (...)w W. i zasądził na jego rzecz od pozwanego R. B. kwotę 3 555,27 zł z ustawowymi odsetkami (tu wskazał od jakich kwot i od jakich dat), którą rozłożył na raty oraz odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami postępowania poniesionymi przez powoda (w punkcie 2 wyroku).

W uzasadnieniu wyroku, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w sprawie Sąd Rejonowy wskazał, że orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Podkreślił, że do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek wskazanego przepisu zalicza się nie tylko te związane z przebiegiem samego postępowania, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony.

Powyższe postanowienie zażaleniem zaskarżył w całości powód. Zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisu art.102 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji gdy brak było przesłanek przemawiających za takim rozwiązaniem.

Dlatego też wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie znajduje uzasadnienia. Aczkolwiek uzasadnienie Sądu Rejonowego w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w sprawie jest nieco ogólne, to jednak samo orzeczenie jest prawidłowe. Zgodzić się należy z Sądem Rejonowym, że zasady słuszności przemawiały z odstępieniem od obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez powoda (art.102 kpc). Sąd odwoławczy podziela co do zasady zapatrywanie, że przy rozstrzyganiu o kosztach postępowania w sprawie Sąd winien brać pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w tym charakter roszczenia powoda, postawę pozwanego, a nie tylko jego sytuację majątkową i rodzinną. Jednak w tym przypadku ta sytuacja majątkowa i rodzinna pozwanego jest wyjątkowo trudna. Pozostaje bezrobotnym, bez prawa do zasiłku i korzysta z pomocy społecznej. Obecnie jego żona także pozostaje bez pracy, a mają na utrzymaniu małe dziecko (4 lata), które wymaga leczenia. Oboje nie posiadają ani nieruchomości, ani ruchomości mających wartość handlową czy też oszczędności (por. oświadczenie pozwanego o stanie rodzinnym i majątku oraz decyzje z Powiatowego Urzędu Pracy w I. – k.90 do 94). Dostrzegł to Sąd Rejonowy i zapewne z tej przyczyny rozłożył spłatę zasądzonych należności na rzecz powoda na stosowne i niewysokie raty, chcąc zapewnić realność spłaty, możliwie bez przymusu egzekucyjnego. W ocenie Sądu odwoławczego nabywający wierzytelność w drodze cesji (cesjonariusz) winien brać pod uwagę także i tę ewentualność, że dłużnik może być w takiej sytuacji, w której uzyskanie pełnego zaspokojenia przez nowego wierzyciela będzie utrudnione, w tym w zakresie kosztów postępowania związanego z dochodzeniem roszczenia.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 kpc w związku z art.397 §2i art.13 § 2 k.p.c.).

Sąd Okręgowy, na wniosek powoda, sprostował też oczywistą omyłkę Sądu Rejonowego w pisowni początkowej części nazwy firmy powoda poprzez wpisanie w miejsce określenia (...) – określenia (...), jak być powinno (na podstawie art.350 § 1 - 3 k.p.c. w związku z art.13 § 2 kpc).